

نکته‌هایی از معارف حسینی

دکتر محمد حسین مردانی نوکنده

توصیه‌های ناب بزرگان درباره روضه و اشک بر امام حسین علیه السلام

بزرگان بسیاری درباره مجلس روضه و اشک بر امام حسین علیه السلام توصیه‌هایی نموده‌اند که به قسمت‌های کوتاهی از آنها اشاره می‌شود.

آیت الله قاضی رحمته الله: «در عزاداری و زیارت حضرت سیدالشهدا علیه السلام مسامحه ننمایید. روضه هفتگی - ولو دوسه نفر باشد - اسباب گشایش امور است و اگر هفتگی هم نشد، دهه اول محرم ترک نشود».

آیت الله بهجت رحمته الله: «گریه بر سیدالشهدا علیه السلام از نماز شب بالاتر است».

آیت الله علامه طباطبایی رحمته الله: «برای رسیدن به عرفان کامل، دوره و دو مکان بیشتر وجود ندارد؛ یا در حرم ابا عبدالله یا در مجلس ابا عبدالله».

شیخ جعفر شوشتری رحمته الله: «کسانی که نام این بزرگوار را می‌شنوند و تغییر حالی در خود نمی‌بینند، جداً نگران ایمان خود باشند! نام آقا امام حسین علیه السلام محک ایمان است».

آیت الله علامه امینی رحمته الله به هنگام شنیدن مدایح و مرثی آل محمد چنان بی‌قرار می‌شد که بر اثر شادی یا اندوه، زمان و مکان را از یاد می‌برد و روحش چنان به پرواز درمی‌آمد که گویی هم‌اکنون در همان صحنه‌ای است که اشعار و مدایح و مرثی از آن سخن می‌گوید.

آیت الله شیخ عبدالکریم حائری رحمته الله: «روضه خوانی و گریه بر سیدالشهدا علیه السلام عمل

مستحبی است که هزار واجب در آن است».

حاج میرزا اسماعیل دولابی رحمته الله علیه: «محبت و عزاداری برای امام حسین علیه السلام انسان را زود به مقصد می‌رساند. "کلنا سفن النجاه و سفينة الحسين اسرع؛ همه ما اهل بیت کشتی نجاتیم، ولی کشتی امام حسین علیه السلام سریع‌تر است". هنگام عزاداری انسان دردش را باز می‌کند و امام حسین علیه السلام داخل می‌شوند».

آیت الله علامه طباطبائی رحمته الله علیه: «هیچ کس به هیچ مرحله‌ای از معنویت نرسید، مگر در حرم امام حسین علیه السلام و یا در توسل به آن. این کتیبه‌های سیاه که بر در و دیوار حسینیه و محل عزاداری نصب کرده‌اند، ما را شفاعت می‌کنند».

آیت الله گلپایگانی رحمته الله علیه: «دلم می‌خواهد نام مرا هم جز و روضه خوان‌های حضرت سیدالشهدا علیه السلام ثبت نمایند».

آیت الله بهاء الدینی رحمته الله علیه: «دستگاه امام حسین علیه السلام فوق فقه است... نباید به دستگاه امام حسین علیه السلام اهانت شود. این عزاداری‌ها احیاکننده نماز و مساجد است».

آیت الله سید عبدالکریم کشمیری رحمته الله علیه: «برای امام حسین علیه السلام هرکاری بکنی کم است».

آیت الله بروجردی رحمته الله علیه: «به مقداری که امام حسین علیه السلام بزرگ و واجب الاحترام است، منسوبان به آن حضرت هم لازم الاحترام‌اند».

آیت الله کمپانی رحمته الله علیه در مجلس روضه خوانی که داشتند، مقید بودند که خودشان پای سماور بنشینند و خودشان همه کفش‌ها را جفت کنند.

امام حسین علیه السلام در بیانات معصومین علیهم السلام

۱. جایگاه امام حسین علیه السلام در قلب پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم

عمران بن حصین می‌گوید: روزی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم به من فرمود: «ای عمران! هر چیزی در دل جایگاهی دارد، اما هیچ چیز همانند این دو جوان (امام حسن علیه السلام و امام حسین علیه السلام) در قلب من از منزلت برتر و بیشتری برخوردار نیست». عمران می‌گوید: عرض کردم: یا رسول الله! چه چیزی موجب شده است این همه آن دو بزرگوار را دوست بدارید؟ حضرت فرمودند: «ای عمران! آن چه بر تو پوشیده است بسیار بیشتر از آنی است که به آن

اطلاع پیدا کرده‌ای. خداوند متعال به من دستور داده است که این دورا دوست داشته باشم».

۲. امام حسین علیه السلام عروة الوثقی الهی

امام باقر علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم نقل می‌کند که آن حضرت فرمود: «هرکس بخواهد به عروة الوثقی - که خداوند متعال در قرآن فرموده است که هرگز گسسته نمی‌شود - چنگ بزند، باید علی و فاطمه و امام حسن و امام حسین علیهم السلام را دوست بدارد؛ زیرا خداوند متعال در عرش عظمت و جلال خود آنها را دوست می‌دارد».

۳. امام حسین علیه السلام مشعل هدایت و کشتی نجات

نقل شده است که روزی پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم به امام حسین علیه السلام که از دروازه آمد، فرمود: «خوش آمدی ای زینت آسمان‌ها و زمین!» یکی از حاضران به نام ابی بن کعب [با تعجب] عرض کرد: ای رسول خدا! آیا جز شما کسی دیگر هم زینت آسمان‌ها و زمین محسوب می‌شود؟ رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: «ای ابی بن کعب! سوگند به آن که مرا به حق به پیامبری مبعوث کرد، همانا حسین بن علی علیه السلام در آسمان‌ها از روی زمین بیشتر شناخته شده است. نام او در عرش الهی این گونه نوشته شده است: همانا حسین مشعل هدایت و کشتی نجات است».

۴. امام حسین علیه السلام امانت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم

وقتی مردم برای بیعت با علی بن ابی طالب علیه السلام به آن حضرت مراجعه کردند، از جمله کارهایی که ایشان انجام داد این بود که امام حسن و امام حسین علیهم السلام را دربرگرفت، روبه طرف مردم کرد و فرمود: «ای مردم! شاهد باشید و گواهی دهید که این دو، فرزندان پیامبرند و ودیعه‌هایی هستند که آن حضرت آنها را در بین شما به جای نهاد و از شما خواست آنها را حفظ کنید. اینک من نیز این دورا به عنوان امانت به شما می‌سپارم. از آنها به طور کامل مراقبت کنید و بدانید پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و سلم در روز قیامت از شما درباره حفظ این دو ودیعه‌اش پرسش و بازخواست خواهد کرد».

۵. امام حسین علیه السلام سرور و سید جوانان بهشت

علمای شیعه و سنی در چندین مورد از جابر بن عبد الله انصاری روایت کرده اند که می گوید: من بارها از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله درباره حسین بن علی علیه السلام شنیدم که می فرمود: «کسی که دوست دارد به سرور جوانان اهل بهشت نگاه کند و او را بشناسد به حسین بن علی علیه السلام نگاه کند». در روایتی دیگر از پیامبر خدا صلی الله علیه و آله چنین روایت شده است: «حسن و حسین علیهما السلام سروران جوانان اهل بهشتند».

۶. گل های باغ نبوت

ابوایوب انصاری می گوید: روزی به خدمت رسول اکرم صلی الله علیه و آله رسیدم. دیدم امام حسن و امام حسین علیهما السلام در کنار آن حضرت مشغول بازی اند و پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله با تمام وجود به آن دو بزرگوار محبت می کند و آنها را در آغوش می گیرد. عرض کردم: ای رسول خدا! آیا آن دو بزرگوار را دوست داری؟ حضرت فرمود: «چگونه آنها را دوست نداشته باشم، در حالی که این دو گل های منند و من آنها را می بویم و از رایحه های آن دو بهره مند می شوم». در روایتی دیگر آمده است که حضرت فرمود: «این دو، دو گل من در دنیا هستند. هر کس مرا دوست می دارد، این دو را نیز باید دوست بدارد».

